

Діло

Виходить щодня рано крім п'ятниць.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринку 18, II. пов.

Ковто почт. знака 24.728

Адреса тел. "Діло—Львів".

Число телефону 261.

Рукописи редакції не повертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	3.00 К.
квартально	10.00 —
піврічно	20.00 —
річно	40.00 —

у Львові (без доставки):

місячно	3.00 К.
квартально	9.00 —
піврічно	18.00 —
річно	36.00 —

в Німеччині:

піврічно	30.00 М.
річно	40.00 —

За зміну адреси платять по 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петтова, двоколонкова 40, в місячних 60, в окремих 80 с. в редакційній мисті І К. Повідомлення про вичаї і заручки 1.50. Некрологія стрічка І К. Стадіологоша за окремою угодою.

Одні примірники комтуя у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Видас: Виддича Спілка „Діло“.

Назвдний редактор: Д-р Іванко Памейко.

ВІДОМЛЕНЕ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 9. листопада ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Опір Італійців над Лівенцою проломаний. Союзники перейшли через ріку на цілім фронті і просувають ся вперед на захід. Також у тирольських граничних горах війська наші зробили поступки.

ВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 9. листопада. ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ

Артал. боротьба у Фляндрії дійшла до великої сили. В Артезії огонь у кількох місцях віджи.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ. Ми перебрали ся через Лівенцу. Без уговку стремлять союзні армії гірськими дорогами в долину, ломлячи опір італійських вадних сторожій і серед снігових і злив пручи до ріки Піава.

Державна Рада.

Телеграма д. к. Кореспондентівного Бюра. Відень, 9. листопада 1917.

Перед переходом до дневного порядку відчитано 7 наглих запитів в польській справі, внесених Українцями, полудневими Слов'янами, Чехами, нім. соц. демократами, Румунами, укр. соц. д-м. та віденськими поступовими послами. Підчас читання робили Українці всілякі уваги.

Запит Українців протестує проти прилучення Галичини до Польщі, через що галицькі Українці дістають би ся під польське панованс. Запит поставлений п. Керошедем в імени полуд. Словян Г-п. Станком в імени Чехів заявляє, що через розв'язку польської справи без ріночасної розв'язки справи полуднево словянської, чеської та української в дусі заяв, зложених дня 30. мая 1917 в Палаті послів, витворено би такий стан річи, що словянські народи в Державній Раді найшли би ся на віки в меншости, то саме стрінуло би Українців в польській соймі. В запиті п. Станка сказано ще: Радо побажали би польському народови хочби частинного осягнення бажаної цілі, коли би в планованій розв'язці польської справи могли ми догляднути бодай в приближеню хотїй би принципіальне признає підношеної нами конечности переміни держави у союз держав. Представники чеського народа протестують з найбільшою рішучістю проти такого поступованя дипломатї, яке нарушують також демократичні та конституційні основи, що може знівечити всі вглядї на мир та витворити нову причину до дальшого веденя війни через те, що позирать ся віст анексіоністичної політики, ба що навіть монархія бере в тім участь.

В запиті п. Адлера в імени нім. соц. демократії звертає ся увагу на те, як зрозуміли би намірену розв'язку в державах антанту. Втрата Курляндії є для Росії прямо втрагою одної можливої до ужитя пристани на Балтійським морі, яка в зимі не замерзає (Голосні запереченя). Ціла політика осередних держав є проти демократії Росії й через те є загрожена російська революція, що увільняє центральні держави від царяву. Бажасмо польському народови незалежності, але протестуємо, щоби осередні держави наклали Польщі монархічний устрій. Ми готові згодити ся на влістуглене Польщі польських областей в Галичині, але се може стати ся тільки через трактатову угоду між Австро-Угорщиною і Польщею, по твердженю народним представництвом.

В запиті Ромунів сказано, що така розвака вліне також дуже сильно на долю Буковини, головню буковинських Ромунів. (Продовжене на стор. 2.)

Львів, 9. листопада 1917.

Нова революція в Росії нісїя непокінченої ще першої революції, і відновлений плян перепроданя великих частий української землі й людности з вільної руки Пелякам — обї сі вїдомости вдарили в нашу свідомість майже різночасно і обї свідомістю оєю потрясли, кожда очевидно на свій лад.

Мж подіями сими існує взаїмний звязок не тільки часовий; вони гадуть ся зі собою дуже густими нитками взаїмної залежности: залежности між причиною і наслідком.

Торгувати народами, перепродувати їх в одної держави до другої, не питаючи їх про їх волю, — сей середновічний принцип дивастично державної політики злав був, вдавалось, раз на все в хвили, коли з одної сторони Відзон, з другої освобождени від царського дому нова Росія проголосила як ціль сеї війни здїяє снене самоозначеня кожного народу, хочби найменшого і хочби як довго в кайдани закованого. Хоч не хоч, а після вчєня і житяня прийняли сей принцип за свій також політики осередного союзу. Здавалось було, що нарешті, по многих віках страждєнь рав на все буде змазане в обличчя білих частий світа, передовсім в обличчя старої Європи, клеймо ганьби торгоалї людьми. Торговалї не Неграми, а такі білими народами. Біда раса, здавалось, пустилась на шлях новий, до нових, справедливих, достойних людннн форм співжитя серед своїх частий, своїх племен і народів. Але дальший розвиток подій — бодай так, як він в сїй хвилі представляєт ся, — принїє світови нове розчарованє, народнастраждальня новий біль, — а ідеї національної справедливости новий, тяжкий удар в лице.

Російська революція, котра виступила од ним з чільних заборол нового принципу, не зуміла покищо сконсолідувати країни так успішно, щоби проголосеній нею новий принцип співжитя народів мав одерте в дійсній силі відновленої Росії. Офензива Керенського була грїхом і була похибкою, які тяжко п'мстиди ся не тільки на народах Росії, а й на дальшїм розвитку ідеї національної справедливости. Від її невдачі і від факту внутрішнього безсилля Росії знов набрала сміливости ті політичні елементи в світі осередних держав, котрі — в супереч найкрайшим починам великої частї їх власних горожан і політиків — не могли нап्राуду освободити з думкою, що настає конєць відсталім, старим практикам торгованя народами. Визнавдї старого принципу підняли голову і жадїбно простягли руки по наживу.

Появки зажадали земель українських — Східної Галичини передовсім, а старого типу дипломати думають, що втнуть не знати яку політичну штуку.

Тай не погасла ще надія, що той молодий Монарх, котрий за недовгий час своєю володїня всїля приседнати собі серця також українських горожан своєї державної свадщини, і котрий виявив так богато розумїня Нового Часу, — що цар Карло I. не підє на зустріч тим польським народодожироним похотям, які є наглядним заперечєм Нового Часу і духа демократичної монархії.

Українська армія.

Українізації 15 дивізій. (Ф. К.) Відень, 7. листопада 1917.

„Кієвська Мысль“ з дня 18. н. ст. жовтня у телеграмі в головній квартири повідомляє: Верховний головнокомандуючий А. Ф. Керенський підписав указ про поступєнну українїзацію п'ятнадцяти дивізій, що має бути зроблене через впливане до них українських доповнєнь.

УПР. супроти відданя галицьких Українців під Польщу.

Правительство знов обдурило. — Нагле внесєне в парламент. — Протест у президента міністрів. Відень, 8. листопада 1917.

Секретаріат УПР. розіслав нині до газет отсей комунікат:

Донєсєне газет, що в польській справі має наступити рішенє, яким Галичина має бути відступлена Польщі, викликає серед українських велике розворушенє. Нині перед пол парламентна комісія УПР. відбула доше засіданє, а на по пол. по замкненю засіданя бюджетової комісії скликано пленарне засіданє УПР. Послів, які перебувають у Галичині завязано телеграфічно прибути до Відня. Розвозушенє Українців тим більше, що на конференції президії УПР. з гр. Чєрніном І. с. м. ви рішучо затєречєні, ніби то правительство має якийнебудь намір рішати що-небудь в польській справі і що до Галичини перед закляченєм мира.

УПР. заловила нині президентови павати послів Гроссєн, що на внутрішнім засіданю палати послів поставити нагле внесєне в польській справі і зжадалє, щоб над тим внесєнем зараз отверити дискусію.

Нині в полудне мала відбути ся конференція пос. В. Сінгалєвича й інших послів німецьких народоствєх і президентом міністрів в справі інтернованєх і конфінованєх. Замість сього пос. Сінгалєвич вручив президентови міністрів письмо, в яким, вказавши на ціль конференції, заявляє:

„Одначє з огляду на найновіші політичні надїї, з огляду на заповіданє прилучєне Галичини до Польського Королїєства на бажанє Австрії, що означє видачу австрійських Українців їх віковичному ворогови мусимо ми, австрійські Українці, дїйти до закляченя, що ми не маємо вже чого шукати в Австрії. Мимо безмірних жєртв українського народу в сїй війні, мимо правдивого признаєня до держави й династії не хоче австрійське правительство мати арозумїня для інтерєса українського народу й його будучности, для його найбільш житєвих домагань. Заповіданє прилучєне Галичини до Польського Королїєства не є нічим иншим як ударом в лице, ударом в серце вірного українського народу в Австрії. З огляду на се не стоїть труду вести якінебудь переговори з австрійським правительством і тратити на них час. Побожне бажанє роздавити нас, австрійських Українців, як і інші поневолені народи, вже існує. Чи воно владєт ся, се ще питанє. З огляду на те, що я в українських послів є перший, який по згаданнх подїях входить в контакт в правительством, мущу вже тепєр протє згаданнх намірїв заложити торжєственний протєст і заявляю, що не буду брати участї в конференціях“.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Красний Союз Кредитовий у Львові, — число книжочек щадничої 4.000.

ТОРГОВЛЯ НАРОДАМИ.

Вісти про рішення польської справи.

Львів, 9 листопада 1917.

Як се подав вчора урядовий комунікат, ажурюючи вісти з Берліна про згідне рішення Австро-Угорщини й Німеччини злучити Польське Королівство з Галичиною в польську державу тріадістичної Габсбурзької монархії не годять ся в правдою. На скільки — з комунікату не довідуємо ся. Він тільки говорить, що рішення се не запало, але не говорить нічого про напрям, в яким осередні держави приготувляють рішення.

Пишучи про те рішення, віденські дневники називають його рішенням „в австрійській дусі“. Тимчасом журнал „Neubösterreichische Blätter“ в ч. 4, за жовтень с. р. як раз в пору приносить

розмову про польську справу з проф. Фрід'югом, в якій виходить, що те, що газети преголомили за довершене тепер, є властиво поворотом до берлінського рішення з 1915 р. Проф. Фрід'юнг — очевидно, не знаючи ще нічого про теперішнє рішення — говорить:

В падолісті 1915 р. берлінський кабінет предджив віденському злучити російську Польщу в Галичиною в велику державу під скитром австрійсько-го цесаря, одначе під умовою, що Німеччина, Австро-Угорщина й будуча Польща мають творити економічний блок. Є се неможливо — говорили в Берліні — включити здобуту Польщу в австро-угорську цлову область таким способом, щоб Німеччина мала утруднений довіз в області Висли. Так само не могла Німеччина згодити ся, щоб залізничні шляхи, які хуцять через Німеччину й Росію і які прецінь ідуть через Польське Королівство, були зовсім усунені з під розпоряджисті Німеччини. Жадано торгівельно-політичних, залізнично-політичних і в кінці мілітарних запорук, щоб Німеччина рішила ся на велику уступку злучення здобутої російської Польщі в австро-угорську державу спільність. Був се початок нещастя, що віденський кабінет вагав ся прийняти се широко акрогне рішення, яким мала бути утворена велика серед на Європа. Почали ся торги, аж прийшло нещасте під Луцком в літі 1916 р., після чого Австро-Угорщина прийняла інше рішення, щоб Польське Королівство творило державу для себе, окремо від Німеччини й Австро-Угорщини.

УПР. заперечує відомість про план алуки Королівства й Галичини.

Пресове Бюро УПР. видало 7. с. м. отсей комунікат:

В газетах виринули поголоски про намір передести в найближшій часі зміни в інтернаціональній положенню т. зв. Конгресової Польщі і в відношенню австрійського коронного краю Галичини до Австрії і в Австрії. Супроти сього мусить ся ствердити на основі зовсім певних інформацій, засягнених УПР. в мродатім місці, що ті поголоски не мають ніякої фактичної основи та що не існує ніякий намір передести перед кінцем війни які-небудь зміни в тім напрямі.

Українське становище.

Вчорашна ранна „N. Fr. Presse“ між заявами політиків у польській справі приносить отсю заяву пос. д-ра Костя Левницького:

Українці є рішуче противні злученню яких-небудь частин етнграфічно й історично української території в якій небуть форм до польської держави. Ми домагаємо ся проголошення державної безпосередности нашої території й оставлення її при Австрії. Коли-б Австрія не хотіла нас мати, домагаємо ся прилучення до української республіки. Утворення польської держави, яка мала б обнімати також українські землі, противить ся вошему зваченню нашої, — яке прецінь проголошено цілю війни. Польська нація має тільки право на заселені Поляками області, а не на наші, і ми проти алуки з польською державою рішуче застерігаємо ся.

Польське коло боїть ся денного світла.

Польське коло відбуду вчора засідане, на яким редило, яке становище зняти в палаті послів, коли б інші партії поставили аменесе на отворене дискусії в польській справі. Ухвалено голосувати проти отворення дискусії.

Далі рішення, щоба президія кола виробила декларацию, яка мала би бути відчитана, коли-б палата послів так рішила перевести дискусію.

Польська „свобода“ для українського народу в Галичії.

Та сама „N. Fr. Presse“ жістить заяву польських політиків Дашинського, Германа і Геца, в яких віс очевидно вдоволені в виглядів на таке рішення польської справи.

Як думали би в таким випадку Поляки у часливити Українців, про се пос. Дашинський й говорить:

„Що-до питання, що має стати ся в українськими частями Галичини, коли б Галичина в цілості прийшла до Польщі, то вкажу на те, що польське коло на основі цесарського писма з 5. падоліста 1916. в тримісячних нарадах виробило проект конституції для Галичини, де частям українського народу, які мали би ввійти в польську державу, признасть ся такий вимір автономії, як ся взагалі можлива в найсвобіднійшій і найпоступовійшій державі світа. Самоуправа, національні курії в репрезентаційних тілах, університет та інші національні й культурні потреби Українців є в тім проекті забезпечені“.

Стільки п. Дашинський, якому пригадаємо, що він в-1899 р. на соц. дем. конгресі в Берні моравським був за поділєм Галичини, мотивуючи се тим, що „через утворення краю Галичини зізнено 3 1/2 мільонів Українців на становище безнадійної меншости“ та що „Українці оплачують цілу польську культуру в Східній Галичині“. Шкода, що п. Дашинський забув тепер ті свої слова, бо-ж через утворення польської держави галицькі Українці стали би ще більш безнадійною меншостию!

Пос. Герман про положення галицьких Українців у плянованій польській державі сказав: „Що до українських частей Галичини, то поділ Галичини виключений. Та розуміть ся само собою, що ми радо признаємо Українцям всі бажані свободи. Ми Поляки, що все бажемо тільки справедливості й самі добре знаємо, як можна терпіти в положенню меншости, дамо всім меншостям в польським королівстві повну справедливість“.

Очевидно, таку, якої в польській Річі весподитій і від 1861 р. в Галичії називав український народ.

Голоси в'денської преси.

Віденські дневники розпливають ся в загальних фразах про вагу рішення польського питання „в австрійській дусі“. Тільки одна „Arbeiter Zeitung“ протестує проти того, щоба сараву, таку важну для всіх народів Австро-Угорщини, рішати, не запитаючи ся про волю тих народів. З'окрема про Галичину пише вона:

„Галичина є щось менше як польська нація. Нам не може бути байдуже, яка доля жде галицьких Українців і які з того можуть вийти побудження до війни в відношенню між Польщею й Росією“.

Державна Рада.

Початок гл. стор. 1.

Дальші питання в тій самій справі поставили віденський поступовий посол Куранда і укр. соц. дем. Вітик.

В запиті Вітика сказано, що умови тайної дипломатії є наругою проти конституційних стремлень парламентів й проти засадь виказаної в престольній бесіді, що всі народи мають бути рівноправні. Се продовжить війну в безконечність, бо стремить ся до анексії, а з окрема обиджує та кидас в неволю український народ, який в тій війні поніс найтяжші жертви. Палата ухвалила наглість внесень.

Поєдинокі інтерпелювати мотивували свої питання. Промовляяли пп. Петрушевич, Корощец, Станек, Вітик, Іспескуль та Куранда.

Оніся забрав голос през. мім. Зайдлер та заявив, що йому не легко тепер відповісти на запати, яких зміст не був йому звісний перед їх відчитанем. Він відкажує ся на заяву зложену вчора в бюджетовій комісії та заявляє, що нема ще бесіди протє, щоба польська справа буда розвязана і як довго наради з ним, правительством не покінчені, не можна сказати, як та справа має бути порішена (перериває). Колиб однак в будучности польське королівство шукало опертя о монархію то очевидно цілість справ треба би подогадити закондатною дорогою. Польська справа не може бути перешкодою для мира, бо виключас насильство (перериває), а польська держава має в будучности після свободного вибору вшукати собі свою політичну орієнтацію (оплески).

Більшість заявляє ся за отворення дискусії. П. Петрушевич в умотивованій заявляє, що ні один народ в Австрії перед війною не мав тільки самоволі до внесень, як український. Австрійські народи йшли все на руку тия, що губили Українців. Все те, що Українці осягнули на поля народних прав, осягнули тільки в боротьбі з польським і австрійським центральним правительством. Во виду незвичайних обставин та гнету Українців під царським ярмом, витали Українці з владністю те, що могли осягнути в Австрії. Українці надіяли ся, що по війні буде їх інакше трактувати ся, а показало ся, що Австрія є даянше неирятелькою Українців, якою все для них була. Те, що гр. Чернін обговорив в Берліні є безпримірним проступком проти свободи, права самоозначення, ба навіть проти власної монархії. Певно прийде

час, коли той гоюв з Польщею тяжко пімстить ся на державі.

Ходить головно о те, що пововнено наипоганійший злочин на українській народі. Мимо запевненя гр. Черніна переговори в польській справі тривають від ряду місяців. Мимо того Українці не тратьте надії. Успіва мира не будуть диктовані виключно центральними державами, при столі, при яким бувають ся обговорювати справу мира, будуть також представники інших народів, імовірно і представники української держави придуть до голосу. Коли однак ходить о осліва мира, не відасть ся долі мільонів в руки одного тільки гр. Черніна, бо то противить ся поняттям конституційної держави, поняття прийнятого цілим світом права про самоозначення народа про себе.

Відтак промовляє п. Зайдлер. Станек, який визнає Поляків, шеби в імя слов'янської солідарности помирили ся з Українцями, як що не хочуть стягнути на себе відповідальність перед історією.

П. Вітик заявляє, що Українці звертають ся до всіх народів, бо не можуть злати ся на дипломатів. Права Українців запродано. Українські полки несуть правори австр. і нім. армії до побіди, а для Українців готовить ся тепер в Галичії ярмо вічної неволі. Український народ бажас порозумієть з польським, але ніколи не піде під ярмо шляхтичів. Українці посвятили для держави найліпші свої сили, а тепер хочуть ся їх в Австрії виреча. Українці домагають ся справедливості для себе і всіх народів.

Оніся промовляли п. Іспескуль, Грекул і Куранда, відтак забрав голос през. мім. д-р Зайдлер.

Керенський арештований.

БЕРЛІН. (Т.г.б.) Бюро Райтера доносить за Петрогр. тел. тел. зг., що Керенський арештовано.

До українських послів.

Телеграма президі УПР

Відень 8 падоліста 1917.

Президія УПР. визнає послів: Петрицького, Голубовича, Окуневського, Будяновського, Лагодинського, Льва Бачинського і Ляврука зараз прибути до Відня.

Подликане на 12. с. м. неважис.

НОВИНКИ.

Львів, 9 падоліста 1917.

— Польське фалшеванє. На відомість про рішення в польській справі пос. д-р Кость Левницький помітив в „N. Fr. Presse“ заяву, яку ми подаємо на іншій місці. А тут хочемо остеретти наш загаль перед там фалшованем, якого допустила ся нинішня „Gazeta Poranna“ з тою заявою. Подавши текст заяви, долучила вона до неї ніби дальшу часті її, ще донесене „Oester. Morgenztg.“, яке ми модали вчора, означуючи його як монструально неправдоподібну отже й невірну звістку, і яке злучать, що перед подорожжю гр. Черніна до Берліна був в нього Поляки й Українці тай і одні і другі вийшли вдоволені, бо Східна Галичина мала би дістати автономію. Наслідком сього сфалшованя польською редакцією визодить, ніби те відомість про конференцію Поляків і Українців з гр. Черніном і про вдоволеня Українців входить від провідника Українців д-ра К. Левницького. Ми вже мали нагоду вказувати, що „Gazeta Poranna“ (вгл. Wieszona) як би нарочно містять вісти, обчислені на те, щоба дискредитувати д-ра К. Левницького серед українського загалу. До таких вістей належить і обговорене фалшованє його заяви. Відно — повтвряємо — Полькам особливо залежить на тім, щоба здискредитувати д-ра Левницького серед українського загалу, коли хавають ся аж таких способів, як фалшованє його слів.

— Д-р Владимир Охримович — професор українського народного університету в Києві. Від д-ра В. Охримовича прийшло до родини в останній часі кілька карток в Київ, куди — як ми вже подавали — він переїзав в Сибір. В картці з 5. ст. ст. верстє віс між ин. пише: Я вже ще лишав ся в Києві, де маю викладати в народнім університеті загальну теорію права“.

— З'їзд українських с. д. у Києві. „Кієвская Мысль“ з 17. ст. жовтня повідомляє: У Києві в клубі „Родина“ відбуваєть ся з'їзд українських с. д. Прибуло около 100 делегатів. Меншість горячі дискусії про політичний момент. Меншість

Найдешевше жерело

обезпек на жите wraz з суб-
скрипцією на 7-му воєнну позичку
в безумовно тільки

**Ц. К. Австрійський військовий
Фонд вдів і сиріт.**

Безплатні інформації: Львів, Словацького ч. 16. II. пов

в'їзду по стороні поглядів меншеників. На в'їзді
виступав В. Винниченко. Засідання в'їзду
відбуваються при замкнених дверях.

— Віцепрезидент гал. Дирекції пошт і телегр.
ейс Артур Ш. Фішер визнав в справах урядових
до Відня, Улаву дирекції пошт і телеграфів
обняв старший совітник поштовий Казимир
Ляска.

— Українська захоронка. Пригадають ся, що
загальні збори товариства „Українська Захорон-
ка“ у Львові відбулися в суботу о год. 4, а
на случай браку статуту приписаного компле-
ту о год. 4 1/2 по послудни в салі „Української
Бесіди“ при вул. Костюшка ч. 1-а (II поверз).
Львівська громада відноситься над причуд обо-
в'язно до сего товариства, яке розвиває незвичай-
но хо снну діяльність у Львові так під гумані-
тарним, як і національним оглядом. 4 хорон-
ки в поодиноких дільничих міста, які дають
в них менше зільки соткам найменшої дітвори, та
річний бюджет з видатками в своїй звиш 26.000
К.—отже короткий огляд діяльності товариства,
яке заслугоє на се, щоб ті, що ще не є його
членами, вписали ся до нього та прибули ча-
сленно на загальні збори.

— Обв'язати ся на жите під керисними услі-
дками і споденити жарозом горожанський обов'яз-
ок супроти держави, підписуючи VII. австрій-
ську воєнну позичку, можна і повинно ся тільки
через „Ц. К. австрійський військовий фонд
вдів і сиріт“. Про різні умовности подає на
нижше число нашої часописи. Гляди на 4 ту
сторону.

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Д. в Гриню Братів, 24 п. п. IV. комп. Пошукує:
Юстина Братів, евакуована в Голубиці повіт Бродя,
тепер в Трудовачи, пошта Голуборі. 406 3—6

Згубив ся хлопець літ 11, в 1915 році, син Та-
раньки і Івана Білас з Уїзду повіт Рогатин.
Хлопець зває Марко полков чорно, малаго росту,
грубий на чолі знян (від удараня ся), очи сині.
Хлопець пішов за треном військовим і перебував
по селах сусідних — а дехто видів його в Дре-
гобичи, хто знав би де він є, прошу дати знати
до уряду громади в Уїзді — а мати обіцяє наго-
роду. 419 1—2

Хто би що знав про п. Йосефа Коптєха, сина бл. п.
о. Васеля Коптєха, пароха в Лавочині, нехай буде
ласкає подати його адресу або знаєє вістку о нім на
адресу: Militärakademiker Peter Minko, Wlra III Boerhave-
gasse 15. 423 1—10

Оголошення

ТЮТЮН ФЕДЕРА
годі добути, а курити хоче се-
тому доручаю знаменитий „Ер-
зайт“ так званий „Табакон“,
вробив пакет коштов 10 сот.
Виключне заступство у парфумерії
319Д 24—10 Львів, Синстусна ч. 7.

Вже друкується та незабаром появиться ся

„Червона Калина“

ЗБІРНИК
Українського Січового Війска
випуск I

Понад 100 ілюстрацій (малюнки, рисунки,
карикатура, пейзажи й світлинки).

Колірова вінета арт. О. Куриласа. Під ре-
дакцією: М. Угриня Безгришного. В збірнику
беруть участь тільки У. С. С. Додаток до
збірника — календар на 1918 р.

Ціна 4 кор. в красній оправі та з авто-
графами редакції 10 кор.

Переписні листки „Червоної Кали-
ни“ (каркатури й колірові малюнки УСС). Серія
1 28 К (80 карток) і 90 сот. (3 картки).

При збірних замовленнях за готівкою 25%
рабату й пачтова оплата.

„Ч. К.“ містить анонси на таких умовах:
ціла сторона (8¹): 200 К, — 1/2 стор. 105 К, —
1/4 стор. 60 К, — 1/8 стор. 35 К.

Замовляти в редактора — Кіш У. С. С.
Etappenpost 445. 421 1—3

ОГОЛОШЕННЯ

**XXXVIII Загальних Зборів
„ТОВАРИСТВА ЗАРІБКОВОГО“ в СТРИУ**
за рік 1915,

які відбудуть ся дня 17. листопада 1917 о год.
10 перед полуднем в льокалі стоваришеня.

Порядок денний:

- 1) Отворене Зборів.
- 2) Відчитанє протоколу з поглядних Загальних
Зборів.
- 3) Звіт Дирекції в діяльності і рахунків за р.
1915.
- 4) Відчитанє протоколу з ілюстрації.
- 5) Звіт комісії ревізійної і внесенє на уділенє
Дирекції абсолютної в діяльності і рахунків.
- 6) Внесенє Надзірної Ради на розділ чистого
вистку.
- 7) Вибір 3 членів Надзірної Ради на 3 роки.
Того самого дня о год. 11 перед полуд-
нем в тім самім льокалі

XXXIX. Загальні Збори
за рік 1916

в тім самім порядком денним, а точка 4. Ви-
бір комісії ревізійної на рік 1917.

Др. Братів Калитовський
голова.
Яролав Кислевський
секретар. 425 1—1

Загальні Збори

Крєвого союзу
господарсько-торговельних спілок
стовар. зар. з обмеж. пор.

торг. синд. Т. ва „Сільський Господар“
у Львові, вул. Зіморевича ч. 20.

відбудуть ся дня 15. листопада 1917 р.
о год. 3. по пол. в льокалі Товариства
у Львові, при вул. Зіморевича ч. 20,
з отрим днівним порядком:

1. Відчитанє протоколу з послідних За-
гальних Зборів.
2. Звіт Дирекції в діяльності і рахунків
за адм. рік 1916/17.
3. Звіт Контрольної Комісії.
4. Ров.Іл чистого вистку.
5. Вибір 3 членів Надзірної Ради і одного
заступника на місце уступаючих.
6. Зміна § 1. статута.

На случай браку комплету приписа-
ного § 41. статута відбудуть ся того са-
мого дня в тім самім льокалі о год. 4.
по пол. слідуючі Загальні Збори з тим
самім днівним порядком, котрі рішають
правосильно без огляду на число присут-
них членів.

Львів, дня 10. жовтня 1917. ві 1—1

За надзираючу Раду:

Я. Колтуний секретар: **Р. Залозецький** голова.

Загальні Збори Товариства взаїмного кредиту „ВІРА“

стоваришеня, зареєстр. з обмеженою порукою
в Перемішлях

відбудуть ся дня 27. листопада 1917 о годині 5.
пополудни в комнатах Товариства з слідуючим
порядком нарад:

1. Отворене Загальних Зборів через предсі-
дателя.
2. Відчитанє протоколу з попередних Загаль-
них Зборів
3. Sprawozdanie Дирекції і білянс за 1916 рік.
4. Sprawozdanie комісії ревізійної з внесенєм
на уділенє абсолютної.
5. Проект розділу білянсової надвижки за
рік 1916.
6. Вибір двох членів Ради надзираючої і од-
ного заступника.
7. Затвердженє одного члена Дирекції і од-
ного заступника.
8. Вибір трех членів комісії ревізійної.

Перемішля дня 7. листопада 1917.
За Раду надзираючу Тов. взаїмного кредиту „Віра“
Роман Дімоховський голова. **Михайло Копалик**
425 предсіатель. секретар. 1—1

Купно коний.

Офіцири евіденції коний у Львові, Терно-
полю, Чернівцях закупляють коні всякої
категорії почавши від скінченного 4—15
року, о скільки вони є придатні і в до-
брім стані. Рівнож коні, які є в евіденції
купуєть ся в окрузі рекрутациїнім при до-
бровільній ціні. Гляди на омовістки з по-
ясненями. Колиб де уже урядувала комісія
закуплююча, а властвителі коний хотять
ще продати, можуть їх до проважи аго-
лосити в слідуючий спосіб: В районі офі-
цирів евіденції коний у Львові і в Терно-
полі — до Львова, улица Охронок 4, в Ста-
ниславові улица Матейки 6, в Чернівцях
D-г Reissgasse 10.

Штайнґасс, оберляйтвант
K. u. k. Inspizierender der Pferdeergenzung
des Militärkommandos Lemberg
Tarnowskigasse 35.

ОПОВІДОУКИ.

Субота, 10. листопада 1917.

Нині: греко-кат.: Парисейш — римо-кат.: Ан-
дріа А.

Завтра: греко-кат.: 23 Н. по С. — римо-кат.:
14 Н. по З.

Репертуар Українського Народного Театру
Т. ва „Бесіди“ під дирекцією К. Рубчакової в
Дрогобичи, сая „Кіна Олімпія“.

В вівторок, дня 13. листопада 1917 „Запо-
рожець за Дунаєм“, цюродна оперета на 3 дії
Артемівського.

В середу, дня 14. листопада 1917 „Хмара“,
народна драма на 5 дії зі співами і танцями
А. Суходольського.

В четвер, дня 15. листопада 1917 „Модний
жених“, комедія в міщанського жита на 4 дії
Старицького.

Початок год. 7-30 вечер.
Білетн ранше можна набути в „Народній
Торговлі“, а в день представлення при касі те-
атру від год. 5 попол. 2—2

Замість віни на домовину Свого Неза-
бугото Стрийка Евгена, складають 50 К на
Українську Захоронку Др Ярослав і
Софія Олесницька.

Дирекція „Руської Щадниці“ в Перемішлях по-
дає до відома, що від дня 1. листопада с. р.
буде платити від нових вкладок 3 1/2%, для при-
ватних сторін, а для фінансових інституцій 3%.
Натомість від давних вкладок знижує відсотко-
ву столу на 3 1/2%, від дня 1. січня 1918. 2—3

ПОДЯКА.

Неумолима смерть забрала нам Найдороз-
шу Жену, Маму і Бабуно бл. п. Паваїну з Лю-
бачевських Грабовенську.

В сій тяжкій для нас хвилі, найшли ми по-
міч і потіху зі сторони приятелів і знайомих,
котрим хочемо боляй в сєй спосіб зложити
сердечну подяку

Передовсім дякуємо Вп. пані Гегосвичевій
за всі труди і опіку коло Хорі, а відтвк за
закіє ся дохоролом Покійноє.

Дальше дякуємо Впр. о. Совітником Т.
Горняквичеві за провід в похоронних і за
слова прещанні, як також Веч. оо. В. Пилив-
чукowi, К. Штайндови, П. Човієви, К. Демб-
чевському, Г. Редякуови і С. Фітьови за ласка-
ву участь в відправі похоронній.

Сердечно дякуємо всім приятелям і знако-
мам за слова втіхи і участь в похоронях По-
кійноє, як також Чч. Братства церковним в
Тисозі, Подлянці і Бубниці і незвичайно
численно зібраним членам тих громад, котрі
вспішкими віддали послідну услугу бл. п. По-
кійноє іх пароха.

Нехай Всевишний винагородить Ває стє-
рлицю за Ваше добре серце.
о. Йосиф Грабовенський Муж, з дітьми і
внуками.

427 1—1

Ц. к. австрійський військовий Фонд вдов і сиріт.
 Під протекторатом Його Ціс. і Кор. Апостольської Величності Карла I. і Єї Величності Цесареві і Королеві Зити.
(ВІДДІЛ ВОЄННИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ).

Красне бюро для Східної Галичини у Львові ц. к. Намісництва. Адреса бюро: Львів, Словацького 16.

Обезпечене в VII. воєнній позичці

через ц. к. австр. війск. Фонд для вдов і сиріт (відділ обезпечень).

ОБЕЗПЕЧЕНЕ ЖИТТЄВЕ ПОЛУЧЕНЕ З ПІДПИСНОЮ ВОЄННОЮ ПОЗИЧКОЮ

є найкращим і найвигіднішим способом обезпечення ся при рівночаснім сповненню горожанського обов'язку супроти держави.

Обезпечене сейчас важне по зложенню першої премії. Без оглядин лікарських від 500 — 5000 К.

Премії ніколи не пропадають. — Обезпечити ся може кождий муштиним і кожда жінка від 15 до 60 л. т.

НОВИНА: ОБЕЗПЕЧЕНЕ ДІТИЙ!

Обезпечене в амортизаційній позичці коштує річно: на літ 10, 12, 15, 16, 18, 20, 77, 63, 48, 44.50, 39.50 35.

Обезпечене в **ДЕРЖАВНИХ БОНАХ** на літ 9 платне по дев'яти літах готівкою — річно К. 90.

На випадок смерті сейчасова виплата без дальших оплат.

Жовнірів в поли обезпечуть ся без жадних доплат. Сі обезпечення переводить на основі умови з ц. к. австр. Фондом для вдов і сиріт Товариство обезпечень житєвих „АВСТРІЙСЬКИЙ ФЕНІКС“ у Відни.

Хто складає відразу цілу премію, льюкує свій капітал дуже корисно і без ривика, бо в разі швидшої смерті **Кожний горожанин,** ще хоче підписати позичку, повинен се зробити виключно за посередництвом ц. к. австр. військового Фонду для вдов і сиріт не тільки тому, що є найкраще обезпечене, але також на цілі того фонду. Пояснень уділюють уповажнені мужі довіря і **БЮРО ВІЙСЬКОВОГО ФОНДУ ДЛЯ ВДІВ І СИРІТ, ЛЬВІВ, ц. к. Намісництва, або Словацького 16.**

393 3-45

Дня 25 листопада 1917. відбууть ся **ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ** Товариства кредитного **НАДІЯ** в Мостах великих, в кімнаті п. Пурманової і пор., о год 4, по полудни в салуучим порядком днєвним:
 1. Отварення зборів
 2. Вибір 7 членів Ради Надіар. і 3 членів Управл.
 3. Виески членів
 Мости великі, дня 5 листопада 1917.
 о. Олекса Гольць голова. Петро Крук секретар.
 424 1-2

Обшар двірський в Довголуці пошукує економка, лісничого, лісного, огородника, кухарку, панну і двох форналіів.
 415 1 3

Ученика в віці около 14 літ в II. кл. гімназіі, пряже фірма **І БОРИС, Перемишль.**
 Сироти мають першество. 3565 8 10

„КАРПАТІЯ“
 Товариство взаїмних обезпечень на житє і фонти у Львові вул. Руська ч. 18
 приймає

АДРЕСА: Kassen der Zentralbank der Ukrainischen Legion WIEN, VII. LEONERBASSE
 ПРОСИМО НА ЦЮ АДРЕСУ СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТКИ НА СТРЕЛЕННІ ЦІЛИ

обезпечене VII. воєнної позички
 за дуже низькими преміями і під дуже корисни ми услів'ями.

ФАРБИ до фарбованя матер. р. жні баран. до 30, 60, 90 с в способом ужита поруча: **І. Борис, Перемишль.**
 При замовленню подати вагу до фарбовани матеріи. Горькілі дистантує рабат. 436 8 10

Панів і Пань, які бажали б бути помічними в приеднуваню таких обезпечень просят ся звернути ся писемно або устно до дирекції Товариства, на акише подану адресу. 422 1-3
 Прийму на мешканє паночка в гімназіі Василіюк, з ціама увержень. Зголошеня „Суєствю Василіюк К Адміністрації „Діла“. 410 1 3

Купуйте і замовляйте **НАЛЕМДАРЕЦЬ „РУСАЛКА“ на 1918 рік**
 Ціна 40 сот. (з перес. 45 сот.) (10 шт. К 4, 25 шт. К 9, 50 шт. К 11, вже оплачено). В місяній справі ви нотес К 120.
 Замовлення приймає і вислав по одержанню готівки **А. ОКПИШ, Львів, Надеждна 4**
 371 В 6-25

Священик вдовець пошукує зараз за рідчину дїму і господарства. Зголошеня в услів'ями до гр. кат. Уряду парохіяльного в Пасічній коло Надвірної.
 417 1-2

Відтати і по виповненню пислати на адресу: **Українische Abteilung des „Anker“ in Wien XVIII. Höhnegasse 19/12.**

Рік основаня товариства 1856.
 Загальне майно з кішцем 1916 р. 234 мільонів мер.
 офірує завдяки слову довголітньому існуюваню і великій своїй маетковій силі з нагоди VII. державно-воєнної позички своїм чїнам і найширшим народним масам свої воєнної позичковї обезпеченя „НА ЯЛИНКУ“ зобов'язуючи ся відповідно до висоти премій вручити обезпеченому на 12 або 16 літах, а в разі його скоршої смерті сейчас його рідніи умовленє обезпечене хочби його смерть наступила на війні у двобою або через самовбийство.
 Обезпечити можна Кожну здорову особу до 55. р. житя навіть діти. Поквише 55. літ треба лікарських оглядин. Ріднии може обезпечити навіть тих, що в поли або полоні!
Внесок на воєнно-позичкове обезпечене в 12- (16) літнім реченєм*.

Товариство міме „АНКЕР“ ЧОВИ ЖИТЯ І РЕНТ
Відень 1. Heher Markt 11. (Ankerhof)
Рік основаня товариства 1858.
 Виплачєні обезпечєня більша як пів мільярда мер.
 Від 500 до 5000 корон без лікарських оглядин
 Премія від кождих 1000 К обезпечєня річно річно 1/4, річно місячно
 При 12-літнім обезпечєню лише 86 К 31.50, 17.20, 6—
 При 16 46 К 23.50, 11 4.10
 а через потрученє в користь обезпечєного 9 К наданном підсотів (арт. 7. усл. обезп.) всего 57 оглядно 37 м. річно.
 Найкраще обезпечє житя! Найбільш дарунк на уродина, хрестани, іменни, на виправу або шлю.
 Нема воєнного додатну! ні стампленя оплат!
 192 3-20

Не відповідає! Премія: К _____

Не відповідає! Грамота ч. _____

Віповідь на всі питання четво і докладно.

1. а) Імя і назвиско обезпеченої особи (Що до жєнок також іх родоє назвиско).	а) _____	б) Чи вдова? вдова?	б) _____	в) Діти уроджені.	в) уродж. в _____ днє _____	г) Місце власнани (Точна адреса)	г) Міщеність _____ почта _____ Уважа _____
2. На яку суму має бути обезпечене:	К _____	в) Чи є тепер здоровий?	в) _____	б) Чи терить або терить яку небудь слабість або уломність куку, колд, як довго?	б) _____	в) Хто доважив лікарє?	в) _____

*) Щоб товариство знало чи обезпечєня бажє бути обезпечєним через 12 чи через 16 літ належить претеркнути небажанє. Імя: _____ К _____

(За особа, котрі самєстїво не можуть зобов'язувати ся, мусят бути внесок підписани через іх правного наступника). Підпис обезпечуючого. _____